

Opgave 2 Dovencultuur en de erkenning van gebarentaal

tekst 4

Blog: wat is Dovencultuur precies?

(...) Ik ben (...) een dove moeder van twee dove kinderen en heb een slechthorende partner. Tijdens de kersttoespraak van koning Willem-Alexander op televisie wees mijn zoon Bob (4) naar een tolk en zei dat hij de koning was! Tijdens de livestream van een gebarentalenfestijn bij het Europees Parlement, vroeg Bob (inmiddels 6 jaar) aan mij of er dagelijks veel doven aanwezig zijn bij het parlement. Een doof kind van dove ouders ziet gebarentaal (...) als een taal die voor hem ook vaak voorkomt in de maatschappij. Mijn zoon Bob leeft dagelijks in de Dovencultuur. Voor hem is dat als een meerderheidscultuur. Hij komt uit een doof gezin, gaat naar dovenschool Guyot en heeft dove vrienden. En soms bevindt hij zich in een horende omgeving, bijvoorbeeld bij de zwemles en buitenschoolse opvang. Bob past daar zijn taalgebruik aan. Hij gebaart langzaam, articuleert duidelijker en gebruikt meer vingerspelling. Dan kunnen de horende volwassenen en kinderen hem beter begrijpen. (...) In de maatschappij worden doven als gehandicapten gezien,

terwijl ze zich onderling niet gehandicapt voelen. Doofheid betekent alleen dat je niet kunt horen, maar veel horende mensen zien dat als een gebrek. Sommige denken dat dove mensen niet kunnen praten. Er zijn zelfs mensen die denken dat ze niet veel kunnen leren en zeker geen universitaire opleiding kunnen volgen. Veel dove mensen studeren af aan de universiteit (...). (...) ... doven voelen zich niet gehandicapt. (...) Door de geschiedenis heen werden veel doven vaak geconfronteerd met een medische kijk op doofheid. Vanuit die medische hoek werden ze niet als 'normaal' gezien. Dove mensen moest je vroeger 'repareren'. (...) Op school mochten ze zelfs niet gebaren. (...) Doven hebben door de geschiedenis heen vele tegenslagen ervaren. Daardoor creëren dove kunstenaars eigen visuele uitingen, zoals een gebarenpoëzie of een schilderij over het visuele leven zonder de geluiden. (...)

Annemieke van Kampen, docent

bron: www.kentalis.nl, 2021

tekst 5

‘Wereld wordt groter’, nu er weer een stap naar erkenning Gebarentaal is gezet

Het is een gigantische overwinning, maar ook wel een klein eerste stapje van een proces dat nog even gaat duren. De erkenning van
5 Nederlandse Gebarentaal als taal duurt lang, heel lang, vinden Corrie Tijsseling en Eva Westerhoff. En toch zijn ze nu verder dan ooit, nu er in de Tweede Kamer een meerderheid is
10 om de gebarentaal te erkennen.

(...)

Die taal maakt de wereld groter en erkenning daarvan is essentieel voor de emancipatie van de
gemeenschap, stellen ze. Dat zijn
15 dus niet alleen dove mensen, zegt Tijsseling. “Denk ook aan het horende kind van dove ouders. Of aan de horende ouders van een doof kind. Die zullen het ook moeten
20 leren.”

(...)

Sinds 2013 wordt er gewerkt aan een wetsvoorstel. Het wetsvoorstel is, na

jarenlang aandringen vanuit de dovengemeenschap, ingediend door
25 de ChristenUnie, PvdA en D66. Ook andere partijen scharen zich achter het stuk. Daarin wordt, als de wet uiteindelijk officieel wordt aangenomen, de Nederlandse
30 Gebarentaal officieel als taal aangemerkt. Het Fries ging eerder door een vergelijkbare procedure. Dat zorgt er nu voor dat je bijvoorbeeld een eed of gelofte mag
35 afleggen in het Fries. De overheid wordt er ook mee verplicht om belangrijke communicatie naar die taal om te zetten. (...)
De strijd voor erkenning van
40 gebarentaal duurt inmiddels al 30 jaar. De twee vrouwen gaan door tot de wet is aangenomen. “Het is de laatste stap naar volledige emancipatie.”

bron: nos.nl, 2020